

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 242/2025
27.02.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Светланае Томић Јокић, председника већа, Бојане Пауновић, Дијане Јанковић, Александра Степановића и Слободана Велисављевића, чланова већа, са саветником Сањом Живановић, записничаром, у кривичном предмету окривљеног АА, због противправног дела у закону одређеног као кривично дело лажно пријављивање из члана 334. став 1. у вези члана 61. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Александра Квастека, поднетом против правноснажних решења Другог основног суда у Београду К 281/24 од 18.11.2024. године и Вишег суда у Београду Кж1 1037/24 од 27.12.2024. године, у седници већа одржаној дана 27.02.2025. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Александра Квастека, поднет против правноснажних решења Другог основног суда у Београду К 281/24 од 18.11.2024. године и Вишег суда у Београду Кж1 1037/24 од 27.12.2024. године.

Образложење

Решењем Другог основног суда у Београду К 281/24 од 18.11.2024. године према окривљеном АА, због противправног дела у закону одређеног као кривично дело лажно пријављивање из члана 334. став 1. КЗ у вези члана 61. КЗ, изречена је мера безбедности обавезног психијатријског лечења на слободи која ће се спровести у Клиници за психијатријске болести „Др Лаза Лазаревић“ и трајаће док постоји потреба за лечењем, али не дуже од три године. Истим решењем, одређено је да се изречена мера може повремено спроводити у одговарајућој здравственој установи, ако је то потребно ради успешнијег лечења, с тим да повремено лечење не може непрекидно трајати дуже од 15 дана нити укупно дуже од два месеца, као и да ако се окривљени не подвргне лечењу на слободи или га самовољо напусти или и поред лечења наступи опасност да поново учини противправно дело предвиђено у закону као кривично дело, тако да је потребно његово лечење и чување у одговарајућој здравственој установи, суд може изрећи обавезно психијатријско лечење и чување у таквој установи. Окривљени је ослобођен плаћања трошкова кривичног поступка и одређено је да трошкови

оштећеног падају на терет буџетских средстава. Оштећени ББ је ради остваривања имовинскоправног захтева упућен на парнични поступак.

Решењем Вишег суда у Београду Кж1 1037/24 од 27.12.2024. године делимичним усвајањем жалбе жалбе браниоца окривљеног АА, адвоката Александра Квастека, преиначено је решење Другог основног суда у Београду К 281/24 од 18.11.2024. године, у делу одлуке о трошковима кривичног поступка, тако што је одређено да трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда, док је у преосталом делу жалба браниоца окривљеног одбијена као неоснована, а решење Другог основног суда у Београду К 281/24 од 18.11.2024. године у непреиначеном делу потврђено.

Против наведених правноснажних решења захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног АА, адвокат Александар Квастек, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) и 3) ЗКП и повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) и 3) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев за заштиту законитости, преиначи у целини побијана решења тако што ће окривљеног „ослободити од оптужбе“ или укине у целине побијана решења и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Врховни суд је примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног доставио Врховном јавном тужилаштву, у складу са чланом 488. став 1. КЗ и у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Врховног јавног тужилаштва и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета и правноснажна решења против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Указујући на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, бранилац окривљеног АА, адвокат Александар Квастек, у поднетом захтеву истиче да су записници о испитивању сведока ВВ и ГГ сачињени од стране јавног тужиоца дана 19.10.2020. године, незаконити докази јер јавни тужилац није упутио позив окривљеном и његовом браниоцу да присуствују испитивању сведока, нити је прибавио одобрење судије за претходни поступак за предузимање ове доказне радње, у смислу 300. став 1. и 6. ЗКП. Наведени недостатак, према наводима захтева, првостепени суд није отклонио будући да је у поступку за изрицање мере безбедности обавезног психијатријског лечења, у ком је обавезна одбрана, на главном претресу одржаном 02.10.2024. године, донео одлуку да се ови сведоци испитају ван главног претреса, иако нису били испуњени услови из члана 357. став 1. ЗКП, а потом је на главном претресу од 15.11.2024. године прочитао њихове исказе иако браниоца није упознао са њиховом садржином у смислу члана 406. став 1. тачка 3) ЗКП што је био дужан да учини јер су ови сведоци испитани ван главног претреса, у смислу члана 404. ЗКП.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног се, по оцени Врховног суда, не могу прихватити као основани.

Исти наводи о битној повреди одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, истакнути у жалби браниоца окривљеног АА, адвоката Алекснадра Квастека, били су предмет разматрања Вишег суда у Београду који је у овом кривичном поступку одлучивао о жалби изјављеној против првостепеног решења Другог основног суда у Београду К 281/24 од 18.11.2024. године. Виши суд у Београду, као другостепени, је ове наводе оценио неоснованим обзиром да је утврдио релативно битну повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП и о томе на страни 5. у ставу првом образложења свог решења изнео разлоге, које Врховни суд прихвата као правилне, те у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП на ове разлоге и упућује.

Незаконит доказ, у смислу битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, према наводима захтева, посредно представља и одбрана окривљеног са записника о саслушању осумњиченог сачињеног пред јавним тужиоцем 16.08.2019. године и записника о главном претресу од 21.02.2023. године, будући да је суд окривљеном предочавао доказе који су прибављени електронским и информатичко форензичким вештачењем МУП РС, ДП, УКП, НЦКФ, Одељења за електронска и информатичка форензичка вештачења број 22/22 од 23.05.2022. године и садржани на ЦД-у (CD Princo Budget DVD-R вел.4,7 GB), а који су као незаконити издвојени из списка предмета решењем судије за претходни поступак Другог основног суда у Београду Кппр 399/2020 од 13.12.2021. године, које је потврђено решењем тог суда Кв 1458/21 од 12.01.2022. године.

Врховни суд изнете наводе захтева за заштиту законитости оцењује као неосноване.

Наиме, из списка предмета произилази да садржај ЦД-а (CD Princo Budget DVD-R вел.4,7 GB), који је у складу са решењем судије за претходни поступак Другог основног суда у Београду Кппр 399/20 од 13.12.2021. године, које је правноснажно 12.01.2022. године, на основу члана 237. став 1. ЗКП издвојен из списка предмета, није предочаван окривљеном ни током саслушања пред јавним тужиоцем од 16.08.2019. године нити од стране суда на главном претресу од 21.02.2023. године, који своју одлуку није ни засновао на садржају овако издвојеног доказа, па су супротни наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног, којима се указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, оцењени као неосновани.

У осталим наводима захтева, бранилац окривљеног формално означава повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) и 3) ЗКП које образлаже анализирањем разлога побијаних решења, који су, према његовом мишљењу, изостали у погледу чињеница које су биле предмет доказивања, односно који су нејасни, произвољни и нелогични са аспекта његове оцене доказа о обележјима противправног дела у закону одређеног као кривично дело лажно пријављивање из члана 334. став 1. КЗ и испуњености услова за примену мере безбедности обавезно психијатријско лечење на слободи из члана 82. КЗ која је окривљеном изречена.

Према налажењу Врховног суда, из изнетих навода произилази да бранилац окривљеног нижестепена решења суштински побија због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП и повреде закона из члана 440. ЗКП, у чије разматрање се овај суд није упуштао обзиром да наведене повреде закона

не представљају законске разлоге због којих је окривљеном преко браниоца дозвољено подношење овог ванредног правног лека, у смислу члана 485. став 4. ЗКП.

Из изнетих разлога, налазећи да побијаним решењима није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Александра Квастека, Врховни суд је на основу члана 491. став 1. и 2. ЗКП, одлучио као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Сања Живановић, с.р.

Председник већа-судија
Светлана Томић Јокић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић